

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.699 van 28 februari 2013
in de zaak A. 206.776/IX-7837**

In zake : Vera VRANCKEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Mary
kantoor houdend te 1060 Brussel
Afrikastraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de POLITIEZONE HASSELT - ZONHOVEN - DIEPENBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Hofströssler en Audrey Baeyens
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 24 oktober 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “[de] beslissing van [de korpschef van de politiezone Hasselt - Zonhoven - Diepenbeek] van 23 mei 2012, waarbij het functieprofiel van de functie van [Vera Vrancken] als Adviseur Lokaal Geïntegreerd Veiligheidsbeleid (klasse A1) overgemaakt werd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleekere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 januari 2013.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sven De Baere, die loco advocaat Sven Mary verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Audrey Baeyens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

De verzoekster heeft op 28 januari 2013 een verzoek tot heropening van de debatten ingediend.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster is statutair ambtenaar van het niveau A (CaLog-personeel) bij de lokale politiezone Hasselt - Zonhoven - Diepenbeek (hierna: de lokale politiezone HAZODI). In 2001 wordt zij aangesteld als secretaris van het politiecollege en van de politieraad. Zij is overeenkomstig het in 2005 opgestelde organogram tevens hoofd van de administratie.

3.2. Vanaf september 2008 worden in de Zonale Veiligheidsraad besprekingen gevoerd in verband met de optimale bedrijfsvoering van de politiedienst door middel van een nieuw managementsmodel. Dit managementsmodel wordt geïmplementeerd bij beslissing van het politiecollege van 3 april 2009. Als gevolg hiervan is de verzoekster vanaf die datum niet langer hoofd van

de administratie van de lokale politiezone HAZODI. Zij behoudt wel haar functie van politiesecretaris en aan haar verloning wordt niet geraakt.

3.3. Op 12 november 2009 dient de verzoekster op grond van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, een klacht in bij de preventieadviseur tegen korpschef M. Beckers wegens pesterijen op het werk.

3.4. Op 16 november 2009 keurt het politiecollege een gewijzigd organogram goed en beslist het dat dit organogram onmiddellijk in werking treedt. Uit de notulen van de vergadering van het politiecollege blijkt dat de verzoekster niet akkoord gaat met het gewijzigde organogram. Zij stelt onder meer dat het een “afrekeningsorganogram” is en dat zij daartegen de nodige juridische stappen zal zetten.

Na de behandeling van deze aangelegenheid in het basisoverlegcomité, keurt de politieraad op 17 december 2009 het nieuwe organogram goed. Diezelfde dag trekt het politiecollege zijn beslissing van 16 november 2009 in en beslist dit college dat het door de politieraad goedgekeurde organogram met onmiddellijke ingang van kracht wordt.

De verzoekster dient op 14 januari 2010 bij de gouverneur van de provincie Limburg bezwaar in tegen de beslissing waarbij het organogram wordt vastgesteld en tegen alle daaruit voortvloeiende beslissingen. De gouverneur wijst dit bezwaar af bij brief van 23 februari 2010.

De verzoekster dient tegen de voormelde beslissing van de politieraad van 17 december 2009 tevens een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. De vordering tot schorsing wordt verworpen bij arrest nr. 208.554 van 28 oktober 2010. De afstand van het geding wordt vastgesteld bij arrest nr. 212.143 van 21 maart 2011.

3.5. Op 15 januari 2010 maakt de verzoekster een procedure aanhangig bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Hasselt wegens pesten op het werk. Op de zitting van 27 januari 2010 wordt overeengekomen dat het politiecollege met de verzoekster overleg zou plegen, waarbij de inmiddels genomen maatregelen van inwendige orde – de verzoekster is op 11 januari 2010 door de korpschef tijdelijk ontheven uit haar functie van politiesecretaris – zouden worden geëvalueerd teneinde haar een passende taak te geven.

3.6. Na de verzoekster te hebben gehoord, beslist het politiecollege op 8 februari 2010 om haar bij maatregel van inwendige orde met onmiddellijke ingang tijdelijk te ontheffen van haar functie van politiesecretaris bij het politiecollege totdat de door de verzoekster ingestelde procedures, onder meer deze op grond van de eerder genoemde wet van 4 augustus 1996, zijn beëindigd. Voor de duur van deze maatregel wordt de verzoekster aangesteld als adviseur “Lokaal Integraal Veiligheidsbeleid” (LIVB) van de politiezone. De “functienota” bepaalt daarover onder meer het volgende:

“De adviseur LIVB werkt onder toezicht van de Burgemeester-Voorzitter van de politiezone en wordt gehuisvest in de kantoren gelegen Thonissenlaan 70.

De adviseur stelt wekelijks een voortgangsrapportering op die overgemaakt wordt aan de Burgemeester-Voorzitter van de politiezone, die als eindverantwoordelijke van het LIVB de procesmatige aanpak controleert en evalueert”.

Ook tegen deze beslissing dient de verzoekster een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. De vordering tot schorsing wordt verworpen bij arrest nr. 206.344 van 1 juli 2010. De afstand van het geding wordt vastgesteld bij arrest nr. 217.726 van 6 februari 2012.

3.7. Op 28 april 2010 beslist de politieraad om de verzoekster tijdelijk te ontheffen van haar functie van secretaris bij de politieraad. Verzoeksters vordering tot schorsing van deze beslissing wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 208.555 van 28 oktober 2010. De afstand van het geding wordt vastgesteld bij arrest nr. 210.803 van 31 januari 2011.

3.8. Op 30 juni 2010 deelt de procureur des Konings te Hasselt aan de verwerende partij mee dat ten laste van de verzoekster een strafprocedure werd opgestart met betrekking tot misdrijven naar aanleiding van een selectie- en aanwervingsprocedure van een assistent-administratie niveau C in de politiezone HAZODI. Naar aanleiding van deze strafprocedure wordt de verzoekster door het politiecollege op 10 september 2010 voor vier maanden voorlopig geschorst, met inhouding van 25% van haar wedde. Verzoeksters vordering tot schorsing van deze ordemaatregel wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 211.556 van 28 februari 2011. Het beroep tot nietigverklaring is op het ogenblik van de sluiting van de debatten in de thans voorliggende zaak nog hangende.

Op 20 december 2010 wordt de voorlopige schorsing van de verzoekster, met inhouding van 25% van haar wedde, door het politiecollege vanaf 10 januari 2011 verlengd met een termijn van vier maanden. Verzoeksters vordering tot schorsing en beroep tot nietigverklaring van deze beslissing worden respectievelijk verworpen bij arrest nr. 213.673 van 6 juni 2011 en arrest nr. 217.727 van 6 februari 2012.

Op 2 mei 2011 wordt de voorlopige schorsing van de verzoekster, met inhouding van 25% van haar wedde, door het politiecollege vanaf 10 mei 2011 verlengd met een termijn van vier maanden. Verzoeksters vordering tot schorsing van deze beslissing wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 215.794 van 17 oktober 2011. De afstand van het geding wordt vastgesteld bij arrest nr. 217.728 van 6 februari 2012.

Op 29 augustus 2011 wordt de voorlopige schorsing van de verzoekster, met inhouding van 25% van haar wedde, door het politiecollege vanaf 10 september 2011 verlengd met een termijn van vier maanden. Tegen deze beslissing heeft de verzoekster geen beroep ingesteld.

3.9. Op 11 oktober 2011 wordt de verzoekster door de correctionele rechtbank vrijgesproken. Ingevolge deze definitieve uitspraak wordt de voorlopige schorsing van de verzoekster op 28 oktober 2011 beëindigd.

3.10. Op 8 december 2011 keurt de politieraad “de [...] personeelsformatie van het operationeel en van het administratief en logistiek personeel van de lokale politiezone HAZODI [goed]”.

Het desbetreffende besluit van de politieraad vermeldt bij de beschrijving van de componenten van de nieuwe politieorganisatie onder meer:

“2.3.5. Gemeentelijke administratieve sancties

Het gebruik van de gemeentelijke administratieve sancties in het veiligheidsbeleid veronderstelt een goede coördinatie en sturing van het gebruik van het politiereglement, gekoppeld met een preventiebeleid om de bepalingen van de politiereglementen ingang te doen vinden. Tevens moet het hele gas-principe geïmplementeerd worden in het politiekorps, met overleg met de sanctionerende ambtenaar. De functie moet uitgevoerd worden door een calog A-personeelslid. Inclusief omvat deze functie de coördinatie van het lokaal geïntegreerd veiligheidsbeleid”.

Voorts wordt ook melding gemaakt van de functie “zonaal veiligheidsplan” die eveneens wordt uitgevoerd door een CaLog A-personeelslid.

3.11. Op 1 maart 2012 stelt de politieraad het “effectief van het operationeel personeel en van het administratief en logistiek personeel van de lokale politie HAZODI” vast, evenals de weging van de functies van het niveau A van het administratief en logistiek kader.

3.12. Op 23 mei 2012 zendt P. Pirard, die inmiddels korpschef van de lokale politiezone HAZODI is geworden, het volgende e-mailbericht naar de verzoekster:

“In de bijlage laat ik je het functieprofiel geworden van uw functie.

Wat betreft de generieke functie zit je in de categorie ‘consulent-beheer’.

Wat betreft de werkplaats is er niets veranderd ten aanzien van vroeger, tenzij dit nodig moest zijn.

Aangezien je een coördinerende beleidsfunctie hebt is er geen personeel rechtstreeks onder je gezag, maar je werkt met heel de politieorganisatie in het kader van een geïntegreerd veiligheidsbeleid.

Ik ben de evaluator van u.

[...]”.

Het bijgevoegde functieprofiel “Adviseur Lokaal Geïntegreerd Veiligheidsbeleid (klasse A1)” vermeldt het volgende:

“Functionieniveau en -graad

Niveau A met de algemene graad van adviseur zoals omschreven in artikel II.III.1.1°.a) van het KB van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten.

Algemene functiebeschrijving

Het betreft een ambt in voltijdse tewerkstelling, onder het rechtstreeks gezag van de korpschef

- De Adviseur Lokaal Geïntegreerd Veiligheidsbeleid biedt ondersteuning aan de gemeenten bij het opstellen van een GAS-reglement;
- Licht de doelstellingen en werking van GAS toe aan de gemeenten;
- Stelt een evaluatierapport op inzake de GAS-toepassing;
- Zorgt voor een beleid waarin de verschillende aspecten van veiligheid worden benadrukt;
- Neemt deel aan vergaderingen voor overleg tussen de verschillende actoren op gemeentelijk niveau die betrokken zijn bij de gemeentelijke administratieve sancties;
- Voert een beleid inzake preventie van de items die in het GAS-reglement zijn opgenomen;
- Leidt het politiepersoneel op inzake de toepassing van het GAS-reglement;
- Overlegt met partners om een integraal veiligheidsbeleid op basis van het GAS-reglement uit te werken;
- Voert de opdrachten uit die door de korpschef worden opgedragen;
- Administratie van de GAS voor de politiezone HAZODI:
 - o Overmaken GAS-dossiers aan SA
 - o Overmaken beslissingen aan ontvanger
 - o Opvolgen GAS-dossiers
 - o Cijfergegevens
 - o Statistieken
 - o up-to-date houden van het politiereglement GAS
 - o gasbemiddeling
- Vaardigheden en attitudes
- Functievervulling
- Individueel:
 - Kan zelfstandig werken;
 - Kan besluitvaardig zijn in zijn/haar taakuitvoering;
 - Kan beschikbare tijd en middelen op rationele en efficiënte wijze gebruiken om algemene politieke doelstellingen te bereiken;
 - Kan zich aanpassen aan veranderende situaties, taken, mensen en culturen om zodoende efficiënt te blijven functioneren;
 - Geeft blijk van een goede fysieke paraatheid;
 - Kan organiseren en plannen op beperkte schaal;
 - Kan projecten opzetten en opvolgen;
 - Kan grootschalige activiteiten organiseren en leiden.

Kenvermogen:

- Kan nieuwe en relevante informatie in zich opnemen en toepassen;
- Heeft een globaal inzicht in de gehele werking van de lokale en federale politie;
- Kan vaktechnische kennis toepassen;
- Kan kennis verwerven en gebruiken softwarepakketten bij het politiekorps;
- Is bereid tot het volgen van interne en externe vormingssessies;
- Kan problemen analyseren en oplossen;
- Kan beleidsmatige problemen analyseren en beleidsadviezen ter zake formuleren;
- Kan kwalitatieve teksten schrijven, brieven opmaken, etc.

Werkaanpak:

- Kan zich aan een hoog tempo en lang na elkaar inzetten wanneer dit noodzakelijk is;
- Neemt initiatief;
- Geeft blijk van een gemotiveerde werkhouding en is steeds actief en doelgericht bezig;
- Geeft blijk van doorzettingsvermogen;
- Kan een opgedragen taak nauwgezet uitvoeren.

Normgedrag:

- Is integer, betrouwbaar, onkreukbaar en discreet;
- Kan zich schikken naar de interne richtlijnen van het korps;
- Kan interne onderrichtingen correct uitvoeren;
- Is ordelijk, correct en consequent;
- Voelt zich verbonden met de dienst;
- Is speciaal gemotiveerd bij contacten met publiek teneinde het positief imago van de politieke diensten te bevorderen;
- Kan zijn verantwoordelijkheid opnemen.

Sociaal gedrag

Communicatie:

- Beheerst de Nederlandse taal, mondeling en schriftelijk;
- Beschikt over de nodige communicatievaardigheden;
- Kan interne communicatie stimuleren.

Groepsgedrag:

- Kan in teamverband werken;
- Functioneert continu als volwaardig groepslid;
- Kan de nodige flexibiliteit aan de dag leggen;
- Kan de teamgeest bevorderen.

Sensitiviteit;

- Is stressbestendig;
- Is omgevingsbewust;
- Heeft hoge sociale contactvaardigheid o.a. bij bemiddeling en conflicthantering;
- Is klantvriendelijk, hulpvaardig en tactvol;
- Is diplomatisch en empathisch ingesteld”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij werpt in haar nota op dat de vordering onontvankelijk is *ratione materiae*, omdat de bestreden beslissing louter een maatregel van inwendige orde is, genomen in het belang van de dienst, zonder weerslag op de wijze waarop de verzoekster haar functie moet vervullen en zonder gevolgen voor haar statutaire rechtstoestand.

5. Deze exceptie moet vooralsnog niet worden onderzocht en er moet nog geen uitspraak over worden gedaan, aangezien hierna zal blijken dat alvast één van de grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing niet is vervuld.

V. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

7. De verzoekster betoogt dat de politieraad en het politiecollege bij beslissingen van 28 april 2010 en 8 februari 2010, tegen de achtergrond van de procedure voor de arbeidsrechtbank, voor haar een specifieke tijdelijke functie hebben uitgewerkt, waarvan één van de essentiële elementen erin bestaat dat zij dient te werken onder het toezicht van de burgemeester-voorzitter van de politiezone. Met de bestreden beslissing legt de korpschef haar evenwel een functie op die een geheel andere inhoud heeft en waardoor zij opnieuw dient te

werken onder het rechtstreekse gezag van de korpschef en binnen het korps waarin onvrede bestaat omwille van de verschillende procedures die zij heeft ingesteld. Volgens de verzoekster bevindt zij zich nog steeds in dezelfde precaire situatie als in 2010, aangezien de reden van haar tijdelijke schorsing, met name het bestaan van onder meer een procedure wegens pesten op het werk, nog onverkort geldt. Indien uitvoering wordt gegeven aan de bestreden beslissing, dan wordt – zo stelt de verzoekster – het broze evenwicht verstoord dat naar aanleiding van de procedure voor de arbeidsrechtbank werd bereikt.

Voorts laat de verzoekster gelden dat zij ingevolge de bestreden beslissing “functioneel, financieel en moreel gedegradeerd wordt tot een administratief medewerkster, een veredelde secretaresse, zonder iemand onder haar rechtstreeks gezag, waardoor ze gedesavoueed, vernederd en te kijk wordt gezet ten aanzien van het ganse korps en alle politieoverheden”. Volgens de verzoekster is er geen enkel objectief argument voorhanden om een dergelijke functionele terugval te verantwoorden en zou de uitoefening van haar nieuwe functie haar minstens een moreel moeilijk te herstellen ernstig nadeel opleveren.

8. De verwerende partij wijst er in haar nota op dat de huidige korpschef een andere persoon is dan diegene waartegen de verzoekster klacht heeft ingediend wegens pesten op het werk. Bovendien bekleedt de verzoekster nog steeds de functie van adviseur Lokaal Integraal Veiligheidsbeleid die van groot belang is voor de politiezone. Gelet op de algemene functieomschrijving van haar nieuwe functie kan moeilijk worden gesteld dat de verzoekster gedegradeerd is tot “veredelde secretaresse”. Volgens de verwerende partij vat de verzoekster haar nieuwe functie veel te beperkend op indien zij in haar nieuwe taken een degradatie ziet. Die nieuwe functie is beleidsmatig van aard, gevarieerd en laat toe met verschillende mensen samen te werken, zodat de verzoekster niet kan worden gevolgd in haar zienswijze dat zij wordt gedesavoueed en vernederd. Een functie is niet enkel belangrijk wanneer men anderen in uitvoerende taken onder zijn rechtstreeks gezag heeft. Overigens had de verzoekster in het kader van haar vorige functieomschrijving ook geen ander personeel onder haar rechtstreeks gezag.

Volgens de verwerende partij slaagt de verzoekster er voorts niet in aan te tonen waaruit haar beweerde financiële nadeel bestaat en brengt zij evenmin concrete en precieze gegevens aan die aannemelijk maken dat het financiële nadeel waarop zij zich beroept van aard is een schorsing te verantwoorden. Hetzelfde geldt – zo stelt de verwerende partij – voor het ingeroepen morele nadeel.

Beoordeling

9. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekster ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing meent te kunnen lijden, bestaat er volgens haar vooreerst in dat het broze evenwicht wordt verstoord dat in het kader van de procedure voor de arbeidsrechtbank werd bereikt. Met name is dit volgens haar vooreerst het geval doordat zij terug onder het gezag van de korpschef wordt geplaatst, terwijl zij voorheen ingevolge de door het politiecollege op 8 februari 2010 toegekende tijdelijke functie onder het rechtstreekse gezag van de burgemeester-voorzitter van de politiezone werkte, en dit juist omwille van de klacht wegens pesterijen die zij had ingediend tegen de korpschef, waardoor een normale samenwerking tussen haar en de korpschef onmogelijk was geworden. Voorts wijst zij erop dat zij ingevolge de bestreden beslissing opnieuw moet werken binnen het korps waar onvrede bestaat omwille van de verschillende procedures die zij heeft ingesteld en die hebben teweeggebracht dat haar functioneren in de politiezone op ernstige tegenkanting stuitte, zowel binnen als buiten het korps en ook vanwege “hoge functionarissen”.

De verwerende partij wijst er terecht op dat verzoeksters bezwaar met betrekking tot het feit dat zij opnieuw onder het gezag van de korpschef dient te werken geen steek houdt, aangezien korpschef M. Beckers, tegen wie zij een klacht wegens pesterijen heeft ingediend, niet langer korpschef is en intussen werd vervangen door de nieuwe korpschef P. Pirard. De verzoekster brengt geen enkel concreet gegeven aan waaruit zou blijken dat er tussen haar en de nieuwe korpschef enige animositeit bestaat die een samenwerking onmogelijk of moeilijk maakt. Voor zover haar tewerkstelling onder het rechtstreekse gezag

van de burgemeester-voorzitter essentieel zou zijn geweest toen M. Beckers nog korpschef was, toont de verzoekster niet aan dat dit thans nog steeds het geval is.

Ook het argument van de verzoekster dat zij ingevolge de bestreden beslissing terug moet werken binnen het korps waarin onvrede bestaat omwille van de verschillende procedures die zij heeft ingesteld en waarin zij op tegenkanting stuitte, kan niet worden aangenomen. Er dient immers te worden vastgesteld dat de functie die door de bestreden beslissing aan de verzoekster wordt toegewezen, wat de samenwerking en/of contacten met andere leden/mandatarissen binnen de politiezone betreft, niet wezenlijk verschilt van de functie die zij voorheen uitoefende. Beide functies zijn coördinerende functies, hetgeen impliceert dat er contact, overleg en samenwerking moet zijn met de andere actoren binnen de politiezone. Bovendien zou, zoals de verzoekster zelf aangeeft, mogelijke tegenkanting tegen haar persoon te maken hebben met de acties die zij heeft ondernomen. Deze tegenkanting vloeit aldus niet voort uit de bestreden beslissing als zodanig. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou deze tegenkanting – voor zover ze zou bestaan – niet ongedaan kunnen maken, aangezien de verzoekster in de uitoefening van haar vorige functie evenzeer moest samenwerken en overleggen met de andere actoren binnen de politiezone.

De verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat de bestreden beslissing “het broze evenwicht [verstoort] dat bereikt werd in navolging van de procedure voor de arbeidsrechtbank”.

10. De verzoekster voert voorts aan dat zij ingevolge de bestreden beslissing “functioneel, financieel en moreel gedegradeerd wordt tot een administratief medewerkster, een veredelde secretaresse, zonder iemand onder haar rechtstreeks gezag, waardoor ze gedesavoueed, vernederd en te kijk wordt gezet ten aanzien van het ganse korps en alle politieoverheden”.

De verzoekster brengt evenwel geen enkel concreet gegeven aan ter staving van dit standpunt, dat overigens ook geen steun vindt in de bij het verzoekschrift gevoegde stukken.

De bij de bestreden beslissing toegewezen functie is – evenals de functie die de verzoekster voorheen uitoefende – een functie van adviseur (niveau A – klasse A1). Zoals de verwerende partij terecht laat gelden, bepaalt de functieomschrijving dat de functie moet worden uitgeoefend door iemand die zelfstandig kan werken, besluitvaardig is, zich kan aanpassen aan veranderende situaties, taken en mensen, iemand die projecten kan opzetten en opvolgen, vaktechnische kennis kan toepassen, enz. Een dergelijke functie kan bezwaarlijk als een louter administratieve functie worden beschouwd. Het enkele feit dat de verzoekster geen personeel onder haar rechtstreeks gezag heeft, maakt haar functie niet minderwaardig aan de functie die zij voorheen uitoefende en waarbij zij evenmin personeel onder haar rechtstreeks gezag had.

Hoe zij ingevolge de bestreden beslissing financieel en moreel is gedegradeerd, wordt door de verzoekster evenmin concreet verduidelijkt. Bovendien zijn een financieel en een moreel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen na een vernietigingsarrest. De verzoekster toont geen bijzondere omstandigheden aan waaruit zou blijken dat dit in haar geval wel zo zou zijn.

11. De verzoekster toont derhalve niet aan dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan lijden.

VI. Verzoek tot heropening van de debatten

12. Met een aangetekende brief van 28 januari 2013 richt de verzoekster een verzoek tot heropening van de debatten tot de Raad van State. Zij wijst erop dat zij ná de terechtzitting van 7 januari 2013 waarop de debatten werden gesloten, heeft vernomen dat de vroegere korpschef M. Beckers vanaf die datum zou worden tewerkgesteld als hoofd van de wijkwerking en dat hij kan

worden bereikt op de Thonissenlaan 70 te Hasselt. Op dit adres dient ook de verzoekster haar functie uit te oefenen en zij moet gebruik maken van de infrastructuur van de wijkwerking die onder het gezag staat van M. Beckers.

De verzoekster stelt dat het haar nuttig lijkt “de kennisgeving van de nieuwe functie van de heer Michel Beckers als nieuw en relevant stuk in het debat te brengen, reden waarom zij de heropening van de debatten inzake de vordering tot schorsing verzoekt”.

13. Het door de verzoekster neergelegde nieuwe stuk betreft een e-mailbericht van korpschef P. Pirard van 7 januari 2013 aan “collega’s” waarbij wordt meegedeeld dat hoofdcommissaris van politie M. Beckers vanaf die datum zal worden ingeschakeld in de werking van de politiezone, alsook dat deze hoofdcommissaris de functie van hoofd van de wijkwerking op zich zal nemen en te bereiken zal zijn op de Thonissenlaan 70 te 3500 Hasselt.

Het desbetreffende bericht kan, wat het door de verzoekster aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, enkel in verband worden gebracht – zoals zij in haar verzoekschrift tot heropenig van de debatten zelf doet – met haar argument dat zij ingevolge de bestreden beslissing haar functie dient uit te oefenen in een korps waarin onvrede bestaat tegenover haar persoon omwille van de procedures die zij heeft ingeleid en waarin zij tegenkanting verwacht, waardoor het broze evenwicht wordt verstoord dat in het kader van de procedure voor de voorzitter van de arbeidsrechtbank werd bereikt.

Te dezen kan slechts worden vastgesteld dat het feit van de tewerkstelling van M. Beckers als hoofd van de wijkwerking en de omstandigheid dat de verzoekster in de uitoefening van haar functie met de voornoemde hoofdcommissaris in contact zou kunnen komen – waarbij zij evenwel onder het gezag blijft van korpschef P. Pirard – hoe dan ook geen afbreuk vermogen te doen aan hetgeen zo-even onder randnummer 9 werd vastgesteld, namelijk dat verzoeksters functie op het vlak van contacten, overleg en samenwerking met andere actoren binnen de politiezone niet wezenlijk verschilt van de functie die zij

voorheen uitoefende, alsook dat de tegenkanting die zij verwacht bovendien niet voortvloeit uit de bestreden beslissing als zodanig, maar uit de procedures die zij heeft ingesteld, en een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing daaraan niet kan verhelpen.

Het door de verzoekster neergelegde stuk stelt hetgeen zij in haar verzoekschrift heeft aangevoerd met betrekking tot de schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel derhalve niet in een wezenlijk nieuw daglicht en noopt de Raad van State dan ook niet tot een heropening van de debatten.

Het verzoek tot heropening van de debatten wordt afgewezen.

VII. Besluit

14. Aangezien de verzoekster niet aantoont ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te kunnen lijden, is alvast niet voldaan aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 februari 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys